

2012 – zodia negocierilor de foc

Autor: [Dacian Cioloș](#) Marți, 03 Ianuarie 2012

4776 vizualizări 15 comentarii

Ca la orice cumpănă între ani, privesc înainte încărcat încă de impresiile anului ce tocmai a trecut. Pentru mine, 2011 va rămâne anul pregătirilor pentru reforma Politicii agricole comune.

6000 de idei și propuneri exprimate în scris de cetățeni, de agricultori, de organizații neguvernamentale – un record pentru o astfel de dezbatere publică organizată de Comisia Europeană, zeci de vizite în statele membre UE și la ferme pentru a înțelege particularitățile diverselor modele agricole, nenumărate întâlniri cu membri ai Parlamentului European, ceasuri și ceasuri de documentare. Toate acestea se regăsesc în proiectul de reformă a Politicii agricole comune, pus pe masa Parlamentului European și Consiliului de Miniștri pe 12 octombrie 2011. Toate acestea stau la temelia unei viziuni noi, integratoare, asupra agriculturii europene, bazată pe realitățile unei Uniuni Europene cu 27 de state membre, cu o diversitate de agriculturi, de tradiții agricole, cu diferențe mari de dezvoltare a zonelor rurale.

Specificități românești precum fermele mici, agricultura în zona de munte, creșterea performanței fermelor mari prin inovare și investiții, aspecte care țin de gradul diferit de dezvoltare a sectoarelor agricole, de nevoile de modernizare în mediul rural, sunt bine reflectate în propunerea de reformă. Un beneficiu major pentru România va fi și creșterea bugetului pentru subvențiile UE acordate agricultorilor români. În propunerea Comisiei Europene, comparativ cu perioada actuală, alocarea financiară a României pentru 2014-2020, crește cu peste 3 miliarde de euro. Este o bază de pornire în negocieri foarte bună, România fiind printre puținele state membre beneficiare de o creștere de buget.

La nivel european, agricultura este un sector economic prioritar, cu rol strategic. Sunt convins că agricultura poate avea acest rol și în România. Este însă nevoie de o politică agricolă clară, cu ținte precise, bazată pe o viziune integratoare a modelelor și structurilor de producție din țară. De exemplu, aș vedea rostul unei strategii care să încurajeze fermele mari românești să investească în inovare, în modernizare, în creșterea durabilă a capacității de producție și stocare, astfel încât să-și întărească poziția pe piețele externe. E important ca acestea să-și crească performanța economică în mod structural, nu doar conjunctural. Aș vedea rostul unui sprijin specific pentru fermele mici, pentru a le îndrepta către nișe de piață adaptate acestui tip de producție, pentru organizarea grupurilor de producători care să se ocupe de colectarea, procesarea și vânzarea produselor. Sunt sectoare precum agricultura ecologică sau produsele tradiționale bine primite de piață și care ar merita o atenție sporită. Aș vedea rostul unei abordări sectoriale a restructurării agriculturii, pornind de la specificul dominant al zonelor agricole românești. Un exemplu bun este cel al viticulturii: abordarea sectorială a modernizării procesului de vinificație și apoi a reinnoirii plantațiilor de vie își arată acum roadele. Aceeași abordare ar fi foarte potrivită pentru sectorul pomicol, pentru legume, pentru producția de lapte, pentru carnea de porc și de vită.

Multe din ancorele pe care o politică agricolă românească se poate sprijini se găsesc deja în propunerea de reformă a politici agricole europene. E nevoie doar de identificarea clară a nevoilor, de conectarea realităților și resurselor naționale la oportunitățile europene și apoi de consecvență politică privind legislația și bugetul. Asta face orice stat membru angrenat puternic în motoarele decizionale ale Uniunii Europene.

Dacă 2011 a fost anul pregătirilor temeinice, 2012 va fi anul negocierilor de foc. Rezultatul acestor negocieri va depinde și de abilitatea statelor membre de a-și urmări interesele naționale, de a și le armoniza cu abordarea europeană și de a construi alianțe pe punctele de interes comun.

Sper ca până spre decembrie 2012, să ajungem să vedem începutul sfârșitului negocierilor despre viitoarea PAC, astfel încât să poată fi aplicată de la 1 ianuarie 2014. Sper ca România să contribuie activ la definirea noii politici agricole comune, astfel încât să poată beneficia de ea nu doar sectorul agricol ci și societatea românească în ansamblul ei.

Dacian Cioloș, *Comisar european pentru Agricultură și Dezvoltare Rurală*

Sursa:

<http://www.capital.ro/detalii-articole/stiri/2012-zodia-negocierilor-de-foc-158956.html>